

Davide Calì ir Marco Somà

Pelkinukas

Versta iš:
Davide Calì
IL RICHIAMO DELLA PALUDE
Kite Edizioni, Padova, 2016

Boris – toks kaip ir kiti vaikai: važinėjasi dviračiu, eina į mokyklą ir karstosi po medžius. Na ir kas, kad turi žiaunas ir žvynus, o tėvai jį dar visai mažytį rado pelkėje. Borį visa šeima labai myli nepaisydami jokių nereikšmingų skirtumų. Tačiau kartą vėl užuodęs sūrų gimtosios pelkės kvapą mažylis ima abejoti, ar jo vieta – tarp kitų žmonių. Boris iškeliauja atgal į pelkę, ieškodamas atsakymo į klausimą, kas jis toks ir kur jo tikrieji namai. Elegantiška ir jautri istorija paskatins tiek mažuosius, tiek suaugusius skaitytojus susimąstyti apie šeimos svarbą ir besąlygiškos meilės jėgą.

Šveicarų kilmės italų rašytojas Davide'as Calì sukūrė daugybę paveikslėlių knygų vaikams ir grafinių romanų jaunimui. Jo kūriniai leidžiami dvidešimt penkiose pasaulio šalyse. Knygą meniškai ir subtiliai iliustravo žymus italų dailininkas Marco Somà.

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama
Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos
Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

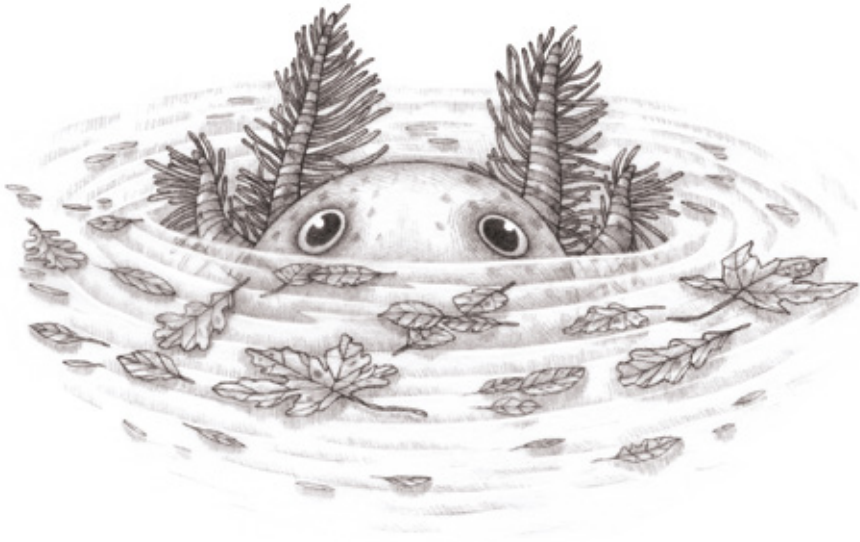
© Tekstas, Davide Calì
© Iliustracijos, Marco Somà
© Kite Edizioni, 2016
Išleista susitarus su *Kite Edizioni S.r.l.*,
Padova, Italija.
Visos teisės saugomos.
© Vertimas į lietuvių kalbą, Laura Vilkaitė, 2019
© Leidykla „Nieko rimto“, 2020

Redaktorė Danguolė Vanagaitė
Korektorė Eglė Devižytė
Maketavo Miglė Dilytė
Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

ISBN 978-609-441-679-8

Davide Calì ir Marco Somà

Pelkinukas

Iš italų kalbos vertė Laura Vilkaitė

Vilnius
2020

Kai tėvai jį surado, vaikų neturėjo ir jau buvo praradę viltį jų susilaukti.

Daktarai nepaliko abejonių: „Jūs neturėsite vaikų“, – pasakė.

Todėl greta pelkės radę naujagimį palaikė jį dangaus dovana ir nė neatkreipė dėmesio, kad šis turi žiaunas – kaip žuvis.

Jaunoji pora nesuprato, ar jį kas paliko, ar jis neteko tėvų, bet tai nebuvo labai svarbu – juk gavo du naujus tėvus. Šie pavadino jį Boriu.

Boris augo. Niekam nerūpėjo, kad jo akys didesnės nei kitų. Juk jis žaidė, valgė ir juokėsi visiškai taip pat, kaip ir kiti vaikai.

Jis išmoko važiuoti dviračiu ir laiptoti po medžius, paskui išėjo į mokyklą ir išmoko daugybę kitų naudingų dalykų.

Ir vieną kitą ne tokį naudingą.

Ējo metai, ir galima sakyti, kad tai buvo
laimīgi metai.

Ar bent nebuvo nelaimīgi.

Kiek panašūs į mus turi būti žmonės, kad galėtume juos mylėti?

Borio šeima pasakytų, kad šis klausimas visai nesvarbus.

Svarbiausia yra pati meilė.

Tėvai Borį vos gimusį rado pelkėje, mažylio akys didelės, o žvynai blizga saulėje.

Ir jis yra labai mylimas sūnus.

Tačiau vieną dieną Boris pajunta pelkės šauksmą –
galbūt jo tikrieji namai yra ten, o ne čia?

www.niekorimto.lt

Užsik, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-679-8

9 786094 416798